Je Maintiendrai

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX. ZATURDAG den 24sten MAART 1832. N. 11

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

Mengelingen.

Mexico, 1 July 1831.

De verschillende geldleeningen in Engeland ter ontginning van de Zilvermynen in Zuid-Amerika gesloten en waarvan men zich een al te gunstig resultaat heeft voorgesteld, hebben een algemeen belang in Europa daargesteld, in den meerderen of minderen gunstigen uitslag dier ondernemingen. Wy hebben gemeend dat het onze lezers niet onaangenaam zyn zal ten hunner kennisse te brengen, *gewigtige bydragen van den toestand der mynen en der mynbewerkingen in de staten van* Mexico ons door eene officieele hand medegedeeld. Wy zullen beginnen met een algemeen overzigt; vervolgens het resultaat van ieder kompagnie, als die van *Real del Monte, Anglo-Mexican, United Mexican, Talpujahua, Catoroe Bullok's, Duitsch-Amerikaansche, Elberfeldsche* en *Noord-Amerikaansche* zoo kort mogelyk mededeelen en ten slotte opgeven welke verbazende sommen uit Europa naar Zuid-Amerika zyn overgevoerd om zich van een ingebeelde winst te verzekeren, terwyl die sommen op eigen grond en tot eigen nut besteed, aan duizenden bestaan zouden hebben verschaft, ja misschien noodlottige revolutie zouden geweerd hebben.

Uit het jaarlyksche verslag over den staat der geldmiddelen is het gebleken dat de hoeveelheid zilver en goud, uit de mynen gewonnen, van jaar tot jaar vermeerderd is, zooals dit, uit het totaal der sommen, in de verschillende munthuizen van het gemeenebest jaarlyks geslagen, genoegzaam bewezen wordt.

Deze maatstaf, waarnaar de opbrengst der mynen eenigzins beoordeeld worden kan, is echter niet meer voldoende sedert dat met November 1828, de wet, waarby de uitvoer van goud en zilver in baren, wordt geoorloofd, in werking getreden is; en ik heb tot dusverre te vergeefs getracht, eene opgaaf te bekomen van het ongemunt zilver, dat in de verschillende havens sedert dat tydstip uitgevoerd is geworden.

Ongetwyfeld is het bedrag daarvan zeer aanzienlyk geweest; alleen in de Douane van de hoofdstad zyn van 1 November 1828 tot ultimo Juny 1829, ten uitvoer door Vera Cruz aangegeven, *zes honderd en veertien* baren zilver, ter gezamenlyke waarde van ps. 657,520-7. 7¾, en van 1 July 1829 tot ultimo Juny 1830, *zes honderd en twaalf* stuks, te zamen waard ps. 682,338.1. 11¼.

Deze hoeveelheid kon hoogstens een vierde part bedragen van het ongemunt zilver, dat uit andere plaatsen regtstreeks naar de kusten ten uitvoer is gezonden, vermits volgens eene eerst onlangs afgeschafte wet, het gemunt en ongemunt zilver uit de hoofdstad verzonden, een byzonderen last van twee ten honderd moest voldoen.

(Men had sedert lang tegen die wet vertogen ingediend, en bewezen, dat daaraan voornamelyk de schaarsheid van contanten in de hoofdstad toe te schryven was, toen eindelyk deze 2 pCt. te Mexico afgeschaft doch daarentegen overal aan de kusten de uitvoer-tol op zilver daarmede verhoogd is geworden).

Niettegenstaande dezen zoo aanzienlyken uitvoer van zilver in baren, en de groote hooveelheden voor welke zoo wel de munt als de uitgaande regten ontdoken worden, heeft men in de verschillende munthuizen, in het laatstgeslotene dienstjaar, namelyk van 1 July 1829 tot ultimo Juny 1830, geslagen . . . . . Ps. 11,722,605. 2. 9.
in het voorgaande dienstjaar hadden de munten geleverd . . . „ 10,261,357. 3.

Zoo dat de meerdere opbrengst in het laatste dienstjaar bedraagt Ps. 1,461,247. 7. 9.

Wanneer men al het voorgaande overweegt, en bekend is met de uitgestrektheid van den sluikhandel hier te lande, schynt de berekening, naar welke door deskundigen, de opbrengst der mynen in het laatstgemelde tydvak op *achttien millioenen* piasters (pesos) wordt begroot, zeer naby de waarheid te moeten komen.

Compagnie van Bolanos.

Opgerigt in 1826 ter bewerking van de mynen van Bolanos, in den staat van *Jalisco*, en *Vetagrande* in den staat van *Zacatecas*: deze tweede onderneming werd slechts als byvoegsel beschouwd; men was op het punt dezelve op te geven, en reeds was een nieuwe directeur benoemd met stipte orders hiertoe te Veracruz aangekomen, toen de rykdom dezer mynen werd ontdekt.

Op den 30sten Juny 1830 bedroeg het totaal der uitgaven van de compagnie, voor de mynen van Bolanos . . . . Ps. 1,662,646.

De mynen van Veta-Grande hebben slechts uitgaven vereischt tot einde Maart 1828, wanneer de winst begonnen is; op dat tydstip bedroeg het totaal dezer uitgaven . . . . 769,483.

Totaal *twee millioenen vier honderd twee en dertig duizend, honderd negen en twintig piasters.*

Zeggo Ps. 2,432,129.

Sedert Maart 1828, tot het einde van dat jaar, is de zuivere winst van Veta-Grande na aftrek van alle kosten geweest . . . . . Ps. 135,816. 3.
Over het geheele jaar 1829 . . . „ 1,059,348. 3.
id. tot den 30sten Juny 1830 . . „ 459,904. 6.

Totaal der zuivere winst sedert Maart 1828 tot 30 Juny 1830, *een millioen zes honderd vyf en vyftig duizend, negen en zestig piasters vier reaal.*

Zeggo Ps. 1,655,069. 4.

De hoofdbepaling van het kontract voor deze myn was, dat zoodra dezelve, na aftrek der gewone kosten van bewerking, winst geven zoude, een derde van deze winst aan de eigenaars uitgekeerd, en twee derden bestemd zouden worden tot terugbetaling aan de compagnie van het uitgegeven kapitaal; na liquidatie van hetwelk, de zuivere winst in gelyke helft, tusschen de compagnie en de eigenaars moest worden verdeeld.

Deze laatste bepaling is in werking gekomen sedert Augustus 1829, op welk tydstip de myn terug betaald had het bovengemelde kapitaal van . Ps. 769,483.
Op den 30sten Juny 1830 had de Compagnie bovendien voor haar aandeel in de winst ontvangen . . . „ 191,642. 6.
En de eigenaars voor hun aandeel „ 217,325. 4.

Totaal Ps. 1,178,451. 2.
De totale winst op dat tydstip bedroeg als boven omschreven . . . „ 1,655,069. 4.

Het onderscheid van Ps. 476,618. 2.
is de waarde der werktuigen, materialen, en voorraad van allen aard, in de magazynen der compagnie.

Sedert Juny 1830, kan de winst van Vetagrande, na aftrek der kosten, maandelyks door elkanderen berekend worden op . . . . Ps. 80,000.
zoo dat het aandeel der compagnie Ps. 40,000 des maands bedragen heeft. Van dit aandeel is de helft bestemd ter bewerking van de mynen van Bolanos, de wederhelft wordt naar Engeland over gemaakt ter uitkeering aan de deelhebbers na aftrek echter van de kosten der directie aldaar!

Volgens het wetenschappelyk onderzoek van deskundigen, kan de tegenwoordige *Bonanza* of groote voorraad van ryke ertsen te Vetagrande, nog ten minste twee jaar voortduren.

Wat de mynen van Bolanos betreft is het oordeel van deskundigen zeer verschillend. Het is eene daadzaak, dat dezelve in vroegere jaren groote schatten geleverd hebben, doch ook dat zy langen tyd voor de wanorde der revolutie verlaten geworden zyn.

Volgens eenige is zulks geschied, om dat de onvolmaakte werktuigen hier te lande gebruik, dezelve niet meer droog konden houden; anderen, beweren echter dat de ryke ertsen dezer mynen waren uitgeput en zy derhalve de onkosten der ontwatering niet meer bestryden konden.

Thans heeft men dezelve door middel van stoomwerktuigen eindelyk droog bekomen, doch alle onderaardsche werken, als galleryen, putten, enz. zyn aangevuld of vervallen, en er zal dus nog in allen geval veel tyd en kosten vereischt worden voor dat men zal kunnen beoordeelen, of die werken al dan niet hunne onkosten betalen en winst geven kunnen.

Compagnie van Real del Monte

Bewerkte de onderscheidene mynen gelegen op de Veta Biscaina, en de myn van Moran; alsmede eenige andere minbeduidende onder Zimapan en Peckinga, provincie Mexico; voorts nog anderen onder Ozamattan in de provincie Valladolid, welke laatste echter alle successivelyk verlaten zyn geworden, terwyl men zich bepaalde tot de myn van Moran en de Veta Biscaina.

Het kapitaal door de compagnie uitgegeven bedroeg op den 30sten Juny 1830 . . . . Ps. 3,473,345. 5.
Op dat tydstip bedroeg het zilver, uit de verschillende mynen gewonnen, doch hetwelk mede tot bestryding der onkosten is besteed, eene waarde van . . . . 504,176. 6.

Het totaal der uitgaven op den 30sten Juny 1830 bedroeg dus *drie millioen negen honderd zeven-en-zeventig duizend vyf honderd twee-en-twintig Piasters, drie reaal.*

Zegge Ps. 3,977,522. 3.

Het droogmaken der myn van Moran heeft zeer veel tyd en ongeloofelyke moeite gekost; eindelyk is men daarin geslaagd, door middel van een stoomwerktuig en een groot waterwiel, welke te zamen, volgens berekening van deskundigen, *vier honderd gallons* water elke minuut oppompten. Toen de myn droog was, en men eene genoegzame hoeveelheid erts te voorschyn had gebragt, is het echter gebleken dat hetzelve *doorgaans* te arm was, om door de compagnie met voordeel bewerkt te kunnen worden; ongelukkig is dit eerst ontdekt toen men voor de droogmaking en andere kosten meer dan viermaal honderd duizend Piasters had besteed; na eenigen tyd te vergeefs de hoop op een' voordeeliger uitslag gekoesterd te hebben, is de myn derhalve ook opgegeven geworden.

Thans rust de laatste hoop dezer onderneming op de verschillende mynen der Veta Biscaina, en wel voornamelyk op eene groote put (tiro) die de hoofdader op een punt moet doorsnyden, waar de vroegere bewerkers nog niet geraakt waren; daar het buiten twyfel is, dat die mynen in vroegere jaren zeer ryke ertsen leverden, kan men nog dienaangaande eenige hoop onderhouden.

Sedert Juny 1830 heeft de directie alhier ongeveer *zes duizend* ponden sterling des maands op Engeland getrokken.

Anglo-Mexikaansche Compagnie.

Het kapitaal door die compagnie ontvangen en hier te lande uitgegeven bedroeg den 30sten Juny 1830 . . . . Ps. 4,267,806. 6.
Waarde van stoomwerktuigen, materialen, enz. uit Engeland ontvangen „ 1,092,886.
Waarde van het gewonnen zilver op den 30sten Juny 1830, dewelke mede ter bestryding van de uitgaven besteed geworden is . . . . „ 2,780,724. 6.

Totaal van alle uitgaven der compagnie op den 30sten Juny 1830, *acht millioen, een honderd een en veertig duizend vier honderden zeventien piasters vier reaal.*

Zeggo Ps. 8,141,417. 4.

Deze compagnie bewerkt de groote en beroemde myn van *Valenciana* te *Guanajuato*, waarop van den beginne af aan hare meeste pogingen zyn besteed geworden, en hare voornaamste hoop gevestigd geweest is; andere werken van minder belang, in den beginne ondernomen, zyn successivelyk, op eenige na, weder verlaten. De myn van Valenciana is thans in zoo verre droog, dat dezelve behoorlyk bewerkt kan worden, doch het is nu ook gebleken, dat het erts, ofschoon in groote menigte voorhanden, niet ryk genoeg is, om het aanzienlyk daaraan besteede kapitaal in een redelyk tydperk terug te betalen, en hoop op behoorlyke winst te geven aan eene compagnie, die na de restitutie der kosten slechts de helft der zuivere winst genieten zal. Dit en hetgeen met de myn van *Moran* te *Real del Monte* heeft plaats gehad, is een nieuw en treurig bewys, dat mynen, die, zooals authenticke documenten zulks bewyzen in vroeger jaren aanzienlyke schatten hebben opgebragt, toen dezelve door de eigenaren zelven, met alle mogelyke spaarzaamheid, in een tyd werden bewerkt dat arbeidsloon en alle mogelyke materialen veel beter koop waren dan hedendaags, thans geen behoorlyk voordeel kunnen geven aan compagnien, met omslagtige en kostbare directien en administratien, en dewelke met de eigenaars van die mynen op een veel te onvoordeeligen voet hebben gecontracteerd.

Hoe dit nu ook moge wezen, de compagnie, uit eene andere min beduidende myn eenig voordeel trekkende, is sedert eenigen tyd in staat hare uitgaven zonder verdere hulp uit Engeland, te bestryden, en gaat met hare werken in hoop op eene *Bonanza* voort.

(*Het vervolg op bladzyde* 4.)

WY Directeur in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat de Concept-ampliatie op artikel 6 van het Reglement, houdende bepalingen tot regeling van den Burgerlyken stand op het eiland Curaçao, gearresteerd den 26 April 1831 en tenzelven dage afgekondigd, dewelke door het Gemeente Bestuur aan ons Directeur in Rade voormeld ter executoir verklaring is aangeboden, en aldus luidt.

CONCEPT-ampliatie op artikel 6 van het Reglement, houdende bepalingen tot regeling van den Burgerlyken stand op het eiland Curaçao, gearresteerd door den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur ad-interim dezes en onderhoorige eilanden dd. 26sten April 1831 en tenzelfden dage afgekondigd.

Text van Art. 6.—"De getuigen, welke by de acten van geboorte en overlyden, overeenkomstig deze wet, vereischt worden en van het mannelyk geslacht moeten zyn, zullen door de belang hebbende partyen worden gekozen en meerderjarig moeten zyn."

Ampliatie.—Nogtans worden van deze algemeene bepaling uitgezonderd.

1. De aangiften van geboorte en gestorven in de buiten districten, wanneer de localiteit het verkrygen van twee getuigen, de bovenstaande hoedanigheden bezittende, bezwaarlyk maakt, als kunnende de hulp ambtenaren van den Burgerlyken stand in die gevallen, waarvan de beoordeeling aan hun wordt overgelaten, de inschryving van zoodanige acten van geboorte of overlyden bewerkstelligen, met twee of zelf één getuige van het vrouwelyke geslacht, mits dat daarvan aan den voet der acte worde melding gemaakt.

2. De acten van *overlyden* in het stads district, voor zoo verre, namelyk de aangiften ten deze overeenkomstig artikel 40 dezer wet geschieden, door de bloedverwanten of door den gene ten wiens huize het sterfgeval heeft plaats gehad, zullende zoodanige getuige of getuigen van het vrouwelyke geslacht zynde, kunnen dienen en aangenomen werden.

Aldus gearresteerd in de Vergadering van het Gemeente Bestuur gehouden binnen het Huis der Gemeente op Curaçao den 7den Maart 1832.

THEOD. JUTTING.

Ter ordonnantie van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr, Sec.

Overeenkomstsg het 46ste artikel van het Reglement op het Beleid van de Regering, het Justitie-wezen, den Handel en de Scheepvaart dezer kolonie, door ons Directeur in Rade voormeld, onder nadere goedkeuring van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal ad-interim der Nederlandsche West-Indische Bezittingen is goedgekeurd en by deze executoir verklaard wordt.

Gearresteerd op Curaçao den 22sten Maart 1832, het 19de jaar van Zyner Majesteits Regering.

De Directeur in Rade voormeld,
(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
In kennis van my,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 23sten daaropvolgende.

(w. g. W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 23sten Maart 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 17 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 2den Maart 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Maart zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende ABRAHAM D MEZA, Koopman en Vendu houder alhier, in de Curaçaosche Courant van den 26sten July 1828, geadverteerd hebbende dat hy tot Compagnons in zyne affaires heeft aangenomen zyne beide Zonen DAVID en JACOB D MEZA, en dat voortaan zyn huis van negotie zoude continueren op de firma van A. D MEZA & SONS, doch dat aangezien de minderjarigheid van gemelde zyne Zonen, de teekening van gemelde firma door hem alleen zoude mogen geschieden; adverteert by deze dat daar zyne genoemde Zonen thans beide gehuwd zyn, hy aan hun heeft gepermitteerd om voortaan in alle zaken zyn huis van negotie betreffende, mede de firma van A. D MEZA & SONS te kunnen en mogen teekenen.

A. D MEZA.

Den 14den Maart 1832.

NOTICE.

THE undersigned ABRAHAM D MEZA, Merchant and Auctioneer in this Island, has given notice in the Curaçao Gazette of the 26th July 1828, that he has taken his two Sons DAVID and JACOB D MEZA as co-partners in his business: and his affairs should continue under the firm of A. D MEZA & SONS, and seeing his Sons not being of age, the signature of said firm, was only to be given by him, therefore he hereby advertises that both his sons being married, he gives them full consent in all transactions of his business, as also the signature of A. D MEZA & SONS can and may be signed by them.

A. D MEZA.

March 14, 1832.

OVERLEDEN.—In den vroegen morgen van verleden Zondag den 18den dezer, in den ouderdom van 35 jaren en zes maanden de Weledele Gestrenge Heer ABRAHAM SOMERWIL, Officier van Gezondheid der 3de Klasse by het Garnizoen op dit eiland. De genen die den overledenen in leven gekend hebben, zullen het verlies van de Weduwe en twee nog jonge kinderen, aan den braven Echtgenoot en zorgvuldigen Vader kunnen beseffen.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

17. golet Railway, Manson,	New York
19. —— Good Hope, Cheese,	dito
—— Twee Vrienden, Boom,	Adicola
—— Drie Zusters, Peron,	Manzanillo
22. —— Geertruida, Levy,	St. Thomas
23. bark Dolores, Fernandez,	Coro
golet Mercurio, Rodriguez,	dito

UITGEKLAARD—MAART.

19. golet Elizabeth, Abboth,
20. —— Hope & Ester, Butler,
—— Antonia, Carles,
—— De Hoop, Dammers,
21. —— Valenciana, Rito,
22. bark Margaritha, Ramires,
—— Trinidad, Hands,
23. golet Gysbertha, De Brot,
—— Railway, Manson,

VERSCHEIDENHEDEN.

(Uit Amerikaansche Nieuwspapieren.)

Parys, Dec. 18.—De Hertog van Ravigo, gouverneur van Algiers en de heer Pichon, de civile bewindhebber, hebben zich op het fregat Artemise, gevoerd door den kapitein Gallois, ingescheept.

— De Generaal Lafayette is sedert eenige dagen bedlegerig, en men heeft hem verscheidene keeren adergelaten. Deze ongesteldheid is hem overgekomen ten gevolge der talryke reizen welke hy by den koning, de koningin, den president van den raad en den minister van buitenlandsche zaken gedaan had, om door hunne tusschenkomst by Ferdinand VII den ongelukkigen Torrijos te redden.

— In eene van hunne laatste zittingen, predikten de heilige Simonieten tegen den oorlog, en men zou nooit het middel raden dat zy voorslogen ingeval de Russen Frankryk den oorlog wilden aandoen; het zoude niet wezen om hen een groot leger tegen te stellen: hun middel zoude wezen om al de jonge vrouwen die in het ryk zyn op te roepen, en haar op de grenzen te zenden, alwaar zy den vrede aan de Russen zouden vragen, die niet zouden toelaten om aan haar verzoek toe te stemmen. Op zulke eene wyze, voegen zy er by, zoude de oorlog nooit op de aarde plaats kunnen hebben.

— Tydingen die wy heden uit Belle-Isle-en-Mer ontvangen hebben, melden de aankomst op de reede van twee stoompakketten uit Engeland, de Sir Edward Bank en de Superb; deze laatste van 450 tonnen en van 120 paarden kracht. Zy brengen zeelieden en de komplete uitrustingen der drie schoone fregatten de Congres, de Junon en de Asia, die op dezelfde reede waren. Volgens deze tydingen schynt het zeker dat de expeditie van Don Pedro dadelyk onder zeil zou gaan. Reeds heeft de golet Terceira die onlangs gebreeuwd en gekoperd werd, de kusten van Engeland verlaten om zich op die van Portugal te begeven, waar zy eenen zeer gewigtigen last te vervullen heeft.

— Men leest uit het Brusselsche dagblad *l'Emancipation* van den 28 Nov. "Het ongelukkige land van Luxemburg is in dit oogenblik aan eene soort van burger oorlog onderhevig. Eene gewapende bende struikroovers, 3 à 400 man sterk, doorloopt de dorpen der omstreken van de stad Luxemburg en verspreidt er de schrik. Zy hebben tot voorwendsel de gehechtheid aan het gouvernement van den koning en wilden de leden van het stedelyke bestuur en de vreedzame burgers dwingen om eene akte van onderwerping aan het gezag van den koning den wettigen souverein te onderteekenen. De heer Gillé, eertyds griffier der staten van Luxemburg, is de vervaardiger van deze stukken, het is volgens zyne aanwyzingen dat zy op het platte land zyn overgebragt geworden en geteekend zoo als hierboven gezegd is.

Berlyn, Dec. 14.—De Poolsche soldaten toonen de grootste afkeer om in Polen terug te keeren, om dat zy vreezen van in de Russische troepen ingelyfd te worden.—Wy vernemen van reizigers dat het Russische leger in Polen gekantonneerd, 150,000 man beloopt, waarvan een groot getal de Pruissische grenzen bewaken. De Russische soldaten gelooven in het algemeen dat zy in de aanstaande lente in Frankryk zouden komen.

Berigten van Leipzig met dagteekening van den 26sten December, vermelden de droevige en wrede behandeling der Pruissen jegens de ongelukkige Polen. Op den 14den der gemelde maand December werden de Poolsche troepen ten getalle van twaalf duizend, onverwachts van de Pruissen omsingeld die hen op een onbeschofte wyze dwongen de orders van de Russen te gehoorzamen. De Poolsche soldaten werden herhaalde malen door de Pruissen met de kolf van het geweer geslagen en de officieren smadelyk bejegend en gedreigd om dood geschoten te worden, doch zy bleven volstandig en verklaarden liever de wreedste behandeling te willen ondergaan, dan zich aan wetten, strydende tegen de menschheid, te onderwerpen; zy verzochten om naar Frankryk gepasporteerd te worden. De Pruissische bevelhebber was door dezen standvastigen wederstand genoodzaakt voor verdere instructien te zenden.

Konstantinopel. Nov. 25.—De Porte heeft eindelyk de tyding, welke zy met zoo veel ongeduld verwachtte, ontvangen, namelyk die van de bevrediging van Albanie en van de onderwerping van Moustapha, Pacha van Scutari. Deze heeft zich overgegeven, onder voorwaarde, dat zyn leven zoude gespaard en dat hem een gedeelte van zyne bezittingen zoude behouden worden. Men verwacht hem te Konstantinopel. Ondertusschen, hoewel Bagdag en Scutari onderworpen zyn, is de vrede ver van in het Ot-

tomaansche ryk hersteld te zÿn. Mehemed Selim, die tot gouverneur van Damaskus benoemd was, en die, naar men zegt, een opstand door zÿne overdrevene gestrengheid veroorzaakt had. was afgezet en door Hadji-Ali-Pacha vervangen geworden. Volgens de laatste tÿdingen, is deze het slagoffer van een volk opstand geweest. Talrÿke troepen en trein artillerie trekken in een rÿ af op dit punt om Damaskus te onderwerpen, en ook om een gewigtiger oogmerk te bereiken.

Onder de oproerige pachas, bevindt zich ook Abdoullah, pacha van Sÿrie, met wier bestraffing de Porte zich in dat oogenblik niet kan bezig houden. De toerustingen die de onder koning van Egÿpte tegen dezen oproerigen pacha bestuurt, en waarvan de Porte veel het definitief oogmerk vermoedt, zÿn heden een onderwerp van levendige onrust voor den Sultan Mahmoud, en doen hem beslissen om van zÿnen kant groote pogingen, niet alleen ter land maar ook ter zee aantewenden Overigens dekt een dikke sluijer deze expeditie; de tÿd alleen zal ons meer leeren. Ibrahim Pacha die het bestuurt, is reeds te Gaza in Sÿrie aangekomen en van daar zal hÿ naar Jerusalem vertrekken.

Het eerste nummer van het officiele dagblad der verhevene Porte, of *Moniteur Ottoman*, is den 5den November ll. te Konstantinopel verschenen. Dit nummer behelst de belangrÿke omstandige verhalen over de militaire organisatie van Turkÿe en over het belang dat de Sultan in den staat van zÿne geregelde troepen stelt.— Hÿ meldt ook dat om de diensten te beloonen en den ÿver van zÿne onderdanen van alle klassen optewekken, zÿne hoogheid eene eere-kruis heeft ingesteld, met diamanten bezet, en een vrÿ groot getal ambtenaars en andere personen zÿn met dat eereteeken versierd geworden.

MEXIKO.

Vera Cruz, Januarÿ 4 1832.—(*uittreksel eens briefs.*)—Zie hier een omstandig verhaal des toestands van Mexiko dat gÿ in de dagbladen te vergeefsch zult vinden.

Den 3den dezer maand, tegen zes ure des avonds, is de Generaal Santa Anna in deze stad aangekomen, de troepen en een gedeelte van het volk onthaalden hem met het geschreeuw van leve Santa Anna! weg met de ministers! weg met de onderdrukkers! De Generaal nam bezit van de stad zonder weerstand te ontmoeten. Den volgenden dag bezette eene afdeeling van de kavallerie, de PuertoNational, eene gewigtige plaats die den weg vanMexiko bestrÿkt. Het volk en de troepen zÿn voor Santa Anna, die zich van de gouvernements kassen heeft meester gemaakt, welke hÿ op het tolhuis en op het kommissariaat gevonden heeft. De individuele vrÿheid en de eigendommen worden geeerbiedigd. Het doel van Santa Anna en zÿn partÿ is de aftreding der tegenwoordige ministers. Hÿ heeft een bÿzondere bode naar Mexiko gezonden en men verzekert dat hÿ aan de ministers geschreven heeft, hen vermanende de wapens neder te leggen, en indien zÿ hunnen post nederlegden zÿ behouden zouden blÿven,maar met het eerste schot dat zÿ doen, zÿ hun leven in gevaar zouden stellen.

Men zegt ook dat hÿ aan Bustamente heeft laten weten dat hÿ slechts naar de aftreding van de ministers verlangt, en wat hem aangaat, hÿ geen ambt begeert, maar dat hÿ het regt eischt, om nieuwe Ministers, wier benoeming aan de goedkeuring der staten zal onderworpen zÿn, te kiezen.

Er is een gerucht in omloop dat Bravo zich van Acapulco heeft meester gemaakt, dat Alvarez aan het hoofd is van troepen die in het zuiden ongerustheid verwekken; dat de Gouverneur van Jacaticas 18,000 man onder wapen heeft gebragt en dat de garnisoenen van Jalapa, Orizala en Cordova over het gouvernement ontevreden zÿn. Hetgeen zeker is, is dat de staten van Jalisco, Zacaticas en San Luis Potosi over het onwettig gedrag van den kolonel Inclan verontwaardigd zÿn, dat het gouvernement van voornemen is hen te ondersteunen. Wat het ook mogt zÿn, Santa Anna is den Rubicon overgegaan; er is nu geen middel meer, het is voor hem eene aangelegenheid van leven of dood. Het gouvernement is sterk, en het ontbreekt hetzelve niet aan geld. Alvorens in de eisschen van den Generaal toetestemmen, geloof ik dat het eene bloedige strÿd zal staande houden.

De vreemdelingen hebben hier niets te vreezen, evenwel uit voorzorg heeft de konsul aan den kommandeur Elliot geschreven om een gedeelte van zÿn eskader op de kust te zenden.

De Spanjaarden zouden wel berouw gekregen hebben van hier in zoo groot aantal gekomen te zÿn.

De Heer Jameson, de brenger van het traktaat welke het Mexikaansche gouvernement heeft bekrachtigd, heeft zich op de pakketboot ingescheept.

Onlusten te Guatimala.

De stad Omoa en dezelfs garnisoen hebben zich den 20sten November tegen het gewelddadige gouvernement van den President Morazan verklaard; zÿ hebben de officieren die volgens zÿne bevelen handelden, afgezet, en hebben den kolonel Vicente Dominguez verzocht, dien de Generaal Morazan van het land had weggejaagd, terug te komen en zich aan het hoofd van de nieuwe regering te plaatsen. Dit aanbod is aangenomen geworden. Den 28 zÿne schuilplaats verlaten hebbende en vergezeld door eenige officieren, heeft de kolonel den 4den December bÿ verrassing en zonder een schot te doen, zich van het kasteel Felipe-del-Golfo meester gemaakt. Hÿ heeft aldaar gevonden en gevangen genomen den kommandant Pento en den sergeant-majoor Domingo Lara, die hÿ in het kasteel Omoa heeft doen opsluiten, alsmede den kommandant Pena, de duranten en eenige anderen. Van de 2000 geweren welke het gouvernement uit Engeland had doen komen, heeft de kolonel Dominguez 1700 genomen, en 500 carabÿnen, 1000 pistolen, 500 sabels en 12,500 pond kruid. Men zegt ook dat Truxillo zich aan de zÿde van Dominguez heeft verklaard.

COLUMBIA.

Wy de Vertegenwoordigers van de Provincien van het centrum van Colombia, in Conventie vergaderd.

Overwegende: Dat de volken van het oude Venezuela zich in eenen onafhankelyken Staat verheft hebben.

Overwegende: Dat dien ten gevolge de volken van het oude Nieuw Grenada zich in vryheid en in de verpligting bevinden om zich te organiseren en te constitueren op eene wyze meest overeenkomstig met derzelver geluk.

Overwegende: Dat de Provincien van het centrum van Columbia voor zich zelven alle de noodige hulpbronnen, magt en kracht bezitten om als eenen onafhankelyken Staat te bestaan en om derzelver regten te doen eerbiedigen.

Overwegende: Dat er echter verscheidene belangen, betrekkingen en verpligtingen bestaan die voor beide volken algemeen zynde dus ook door wederzydsche overeenkomsten moeten geregeld worden, en dat het nog al noodig is om die verbindingen van vereeniging te bevorderen, die op eene vaste wyze de altyd durende vriendschap der beide volken verzekeren en hen zoo veel te magtiger tegen hunne vyanden maken.

Overwegende: Dat eindelyk by het aannemen van dit besluit het hoogst billyk is om een duidelyk bewys te geven van onze goede trouw ten aanzien van onze nationale en vreemde crediteuren.

Besluiten:

Art. 1. De Provincien van het centrum van Columbia vormen eenen Staat onder de benaming van Nieuw Grenada; de tegenwoordige Conventie zal denzelven constitueren en organiseren.

Art. 2. De grondscheidingen van dezen Staat zyn dezelfden die in 1810 het grondgebied van Nieuw Grenada afgescheiden hielden van de Kapiteins Generaalschappen van Venezuela en Guatimala en van de bezittingen van het Portugeesche Brazilie; aan het zuidelyke gedeelte zullen de grondscheidingen uitsluitelyk ten zuiden van de Provincien van Pasto bepaald worden, zoodra men het noodige zal besloten hebben ten aanzien van den Ecuador en van Asuai en Guayaquil, tot welke einde er door een afzonderlyk dekreet de regel van bestiering, die men zal hebben natevolgen, zal worden voorgeschreven.

Art. 3. Geene volken die zich werkelyk afscheiden van andere Staten waaraan zy behooren, met inzigt om zich met dien van Nieuw Grenada te vereenigen, zullen toegelaten worden, noch ook zal er in een tegenovergestelde geval toegestaan worden dat die welke een deel van dezen Staat uitmaken zich met anderen vereenigen. Geen gewin, verruiling of vervreemding van grondgebied zal door Nieuw Grenada bewerkstelligd worden, dan alleen door publicke tractaten, gesloten overeenkomstig het volkenregt en bekrachtigd op de wyze zoo als deszelfs grondwet voorschryft.

Art. 4. De Staat van Nieuw Grenada is bereid om met dien van Venezuela nieuwe overeenkomsten aantegaan, het zy van bondgenootschap of welke andere die men mogt goed vinden, met dat beding nogthans dat zy zich niet uitstrekken zullen tot de afstanddoening van derzelver souvereine regten.

Art. 5. Ook zal Nieuw Grenada met Venezuela zoodra mogelyk treden in de afpalingen en het regelen welke tot stand moeten gebragt worden, van de regten, belangen en verbindtenissen die algemeen zyn met alle de volken van Columbia; tot welker daarstelling die middelen zullen te baat genomen worden die met wederzydsche overeenstemming als de geschikste en raadzaamste beschouwd worden tot de bereiking van eene vriendschappelyke en billyke overeenkomst omtrent elk dier voorwerpen.

Art. 6. De Staat van Nieuw Grenada erkent op de aller plegtigste wyze en belooft de nationale en vreemde crediteuren van Columbia het deel der schuld te betalen hetwelk in evenredigheid op denzelven legt. Om aan deze verpligting te voldoen zal de voorkeur gegeven worden aan die middelen die men als de krachtigste beschouwd.

Gegeven te Bogota den 17den November 1831, het 21ste der onafhankelykheid.

(*Hier volgen de naamteekeningen van den President, Vice-President, 59 leden en van den Secretaris der Conventie.*)

Bogota den 21sten November 1831.—21.

Worde naargeleefd, circuleere en bekend gemaakt.

(Geteekend) DOMINGO CAICEDO.

Voor Zyne Excellentie den Vice-President der Republiek, belast met het uitvoerend bewind,

De Minister Secretaris van Staat in het Departement van Binnenlandsche Zaken en Justitie,

(Geteekend) J. FRANCISCO PEREIRA.

Voor naauwkeurige vertaling.

De Consul der Nederlanden te Maracaibo,

EDW. BROOKE PENNY.

WET.

De Conventie van den Staat van Nieuw Grenada.

Gezien de boodschap welke het uitvoerend bewind onder dagteekening van den 13den dezer, door middel van het Departement van Finantie, aan dezelve gerigt heeft, en begeerig zynde om de gevoelens van vriendschap te bevestigen welke Nieuw Grenada ten aanzien van den Staat van Venezuela bezielen; en in aanmerking nemende, dat het hoogst noodzakelyk is, terwyl de nieuwe verdragen gevormd worden, die den eenen en den anderen Staat als geschikt achten, om de regelen te bepalen welke by voorraad moeten in acht genomen worden, ten einde de gemelde gevoelens van vriendschap, en alle andere betrekkingen welke de plaatselyke belangen en verbindtenissen vorderen, die aan alle de volken van Columbia algemeen zyn, aantekweeken en naauwer aan één te hechten.

Besluit:

Art. 1. De natuurlyke voortbrengselen en manufakturen van Venezuela die in de havens of op het grondgebied van Nieuw Grenada ingevoerd worden, zullen angemerkt worden als de voortbrengselen en manufacturen van dezen Staat, daar zy aan Columbia eigen zyn; mits dat den invoer in die havens in Columbiaansche bodems geschiede.

Eenigste paragraaf.—Het zal nogthans niet geoorloofd zyn om in Nieuw Grenada in of aantevoeren de sterke dranken van suikerriet en derzelver toebereidselen, noch ook geenerlei soort van tabak, aangezien de handel van die artikelen in Nieuw Grenada niet vry is.

Art. 2. Vreemde waren die over land op het grondgebied van Nieuw Grenada ingevoerd worden, ofschoon dezelven van Venezuela aangebragt worden, blyven voor het tegenwoordige onderhevig aan het alcavala regt en aan de municipale imposten die vast bepaald mogten zyn of in het toekomende mogten gelegd worden.

Art. 3. Vreemde waren en manufacturen die in de havens van den Staat, hetzy in Columbiaansche of vreemde vaartuigen; van Venezuelo ingevoerd worden, zullen aan de regten onderhevig zyn welke by de wetten vast gesteld zyn voor vreemde waren en manufacturen regtstreeks van vreemde plaatsen aangevoerd wordende.

Art. 4. Dit dekreet zal in alle de havens van den Staat aanvang nemen na een tydverloop van vyftig dagen na de afkondiging van hetzelve in de Courant van Nieuw Grenada.

Gegeven te Bogota den 20sten January 1832, het 22ste der onafhankelykheid.

De President der Conventie,

(Geteekend) ALEXANDER VELEZ.

De Secretaris,

(Geteekend) FLORENTINO GONZALES.

Bogota den 21sten January 1832, het 22ste jaar der onafhankelykheid.

Ter uitvoering,

(Geteekend) JOSE MARIA OBANDO.

Voor Z. E. den Vice-President van den Staat, belast met het uitvoerend bewind,

De Minister Secreraris van Staat in het Departement van Finantie,

(Geteekend) DIEGO F. GOMEZ.

Voor naauwkeurige vertaling,

De Consul der Nederlanden te Maracaibo.

EDW. BROOKE PENNY.

(*Vervolg van de eerste bladzyde.*)

Vereenigde Mexikaansche Compagnie.

Het kapitaal door dezelve op den 30sten Juny 1830 uitgegeven bedroeg . . . . . . Ps. 5,562,484. 7.

De waarde van het gewonnen goud en zilvar, mede ter bestryding der loopende uitgaven besteed, bedroeg op hetzelfde tydstip . . . . „ 5,375,678, 5.

Totaal der uitgaven op den 30sten Juny 1830, *tien millioen negen honderd acht en dertig duizend een honderd drie en zestig piasters vier reaal.*

Zegge Ps. 10,938,163. 4.

Niettegenstaande zulke aanzienlyke uitgaven, vaart de directie alhier voort om nieuwe toelagen by de deelhebbers aan te houden, van dewelke het dan ook schynt dat men een addisioneel kapitaal van *tachtig duizend* ponden sterling heeft verkregen.

De voornaamste fout door de directeuren van deze compagnie aanvankelyk begaan, is de buitensporig groote schaal op welk derzelver ondernemingen zyn begonnen. Van Durango in het Noorden tot Oakaca in het Zuiden, is er byna geen myn district, waar de compagnie niet eenige werken heeft begonnen, waarvan vele naderhand hebben moeten verlaten worden.

Dies ten gevolge vindt men ook in eene van derzelver uitgegeven rekeningen een *item* van Ps. 1,238,341,1, voor uitgegeven kapitaal in mynwerken, die naderhand zyn opgegeven, en hetwelk dus als totaal verlies moet worden beschouwd. Bovendien heeft men nog Ps. 200,000. uitgegeven, om te Mexiko op eene groote schaal een etablissement op te rigten, *Apartado* genaamd, waar het goud in baren zilver voorhanden, door eene chemiche bewerking daaruit afgescheiden wordt welke onderneming echter eerder verlies geeft dan winst.

Indien men voorzigtiger en met meer beleid te werk gegaan was, zou de compagnie waarschynlyk op verschillende punten in hare ondernemingen geslaagd zyn, hetwelk reeds blyken kan uit de aanzienlyke waarde van het gewonnen zilver hierboven opgegeven.—Nogtans heeft men sedert kort wederom in de mynen van *Eloro* onder *Tlalpujahua* buitengewoon ryke zilver en goud-ertsen gewonnen.

Intusschen schynt de voornaamste hoop der directie op de bekende myn van *Raijas* te *Guanajuato* gevestigd te zyn, doch het contract voor deze is met den eigenaar slechts voor *tien jaren* gesloten, en zoo de gunstige verwachtingen, die men van dezelve koestert, verwezenlykt worden, is het ook buiten twyfel, dat de compagnie niet langer (ten minste niet zonder grootc opofferingen) in het bezit daarvan blyven zal.

Mexikaansche Compagnie.

Op den 30sten Juny 1830 bedroeg het totaal van derzelver uitgaven *een millioen tweemaal honderd en vyftig duizend piasters,* zegge Ps. 1,250,000.

De mynen door deze compagnie bewerkt wordende zyn in den staat van *Oakaca* gelegen. Het schynt dat deze thans erts genoeg opleveren, doch dat hetzelve niet ryk is, ten minste niet ryk genoeg, indien het zoo als tot dusverre door de kostbare bewerking der *amalgamatie* te goed gemaakt worden moet. Men is derhalve thans daarop uit, de smelting der ertsen, op de wyze in Duitschland gebruikelyk, in te voeren, of liever daarmede proeven te nemen.

Het resultaat daarvan is tot nogtoe onzeker, en zal waarschynlyk over het lot dezer onderneming beslissen.

Compagnie Tlalpujahua.

De gunstige uitslag dezer onderneming moet ten minste als zeer twyfelachtig worden beschouwd.

De heer Ward, die deze mynen ook eenige reizen, en het laatst in January 1827 bezocht, had zich een veel gunstiger denkbeeld daarvan gevorderd, doch des niettegenstaande werd de compagnie in het laatst van 1828 ontbonden, en al de werken verlaten, nadat men een kapitaal van *een millioen zesmaal honderd duizend* piasters uitgegeven had. Het oorspronkelyke kapitaal, voor de onderneming bestemd, bestond op dat tydstip nog uit *viermaal honderd duizend* piasters.

De Catorce Compagnie.

Ten gevolge van het faillissement van de voornaamste deelhebber (het huis Goldsmidt en Comp. te Londen) is deze compagnie ontbonden. Het totaal van derzelver uitgaven bedroeg *driemaal honderd duizend* piasters.

Compagnie van den heer Bullock.

Eindelyk had de heer Bullock nog eene compagnie gevormd ter bewerking van *zoogenaamde* mynen onder Temascaltepec, dewyl echter kort daarna met een verlies van *een honderd en vyftig duizend piasters is ontbonden.*

De recapitulatie der sommen uit Engeland getrokken en ter bewerking van mynen in Mexico besteed tot op den 30sten Juny 1830, waaronder niet begrepen wordt het gewonnen doch mede wederom uitgegeven zilver, levert dus de volgende resultaten op.

Bolanos Ps. 2,432,128.

Waarvan afgetrokken moet worden.

1.) Het gerestitucerde kapitaal voor Vetagrande Ps. 769,483

2.) Het aandeel in de winst op 30 Juny 1830 Ps. 191,642 „ 961,125.

	Ps. 1,471,003. 2.
Real del Monte	„ 3,473,345. 5.
Anglo-Mexican	„ 5,360,692. 6.
United-Mexican	„ 5,562,484. 7.
Mexican	„ 1,250,000.
Tlalpujahua	„ 1,600,000.
Catorce	„ 300,000.
Bullock's	„ 150,000.
	Ps. 19,167,526. 4.
à 48 c.	*l.* st. 3,833,505.

en wanneer men de uitgaven voor Real del Monte en de Vereenigde-Mexikaansche Comp. sedert Juny 1830 berekent, bedraagt thans het totaal dezer uitschotten reeds meer dan *vier millioenen* ponden sterling.

De Duitsch-Amerikaansche Compagnie te Elberfeld opgerigt.

Op den 30sten Juny 1830, bedroegen de gezamenlyke uitgaven dezer compagnie, *een millioen drie honderd twee en vyftig duizend negentien* piasters, *zeven en een halve* reaal; waaronder mede begrepen is de waarde van het gewonnen zilver ten bedrage van Ps. 560,284.1½.

De gunstige vooruitzigten, welke deze onderneming vroeger opleverde, hebben zich echter niet verwezenlykt.

Dezelve waren voornamelyk gegrond.

1.) Op de voortduring van de destyds plaats hebbende voordeelige ophrengst der myn *Arevalo* te *Chica.*

2.) Op aanzienlyke bezuinigingen in het bestuur, en het opgeven van alle minder belangryke werken die geene spoedige vooruitzigten op winst aanboden, ten einde de geheele onderneming meer in evenredigheid te brengen, met het daartoe bestemde kapitaal.

De voordeelige opbrengst der groet *Arevalo* in Mei, Juny en July 1827, die destyds gegronde hoop gaf op eene voortdurende zuivere winst van *vier duizend* piaster wekelyks, heeft langzamerhand opgehouden. Onwillig deze vlyende hoop op te geven, heeft men later nog aanzienlyke sommen aan die myn besteed, en des niet tegenstaande betaalt dezelve hedendaagsch hare loopende onkosten niet; zoodat het reeds alhier en by de directie in Europa in overweging is gebragt, of het niet beter ware, dit werk, alsmede de myn van Santa Rosa, en overrige tot de zoogenaamde werken van Reville behoorende groeven, op te geven? Hierdoor echter zoude het daarin gebezigde kapitaal, van meer dan een halve millioen piasters, als geheel verloren moeten worden beschouwd!

Eenige andere werken, die men successivelyk verlaten moest, hadden reeds eene som van *tachtig duizend* piasters verslonden; en eindelyk zyn de aanzienlyke bezuinigingen, die men in het bestuur had voorgenomen niet ingevoerd geworden, maar het tegendeel heeft plaats gehad.

De directie te Elberfeld eene vermeerdering van kapitaal van de deelhebbers bekomen, en een aanzienlyk voorschot van Z. M. den koning van Pruissen verkregen hebbende, zond in het begin van 1828 den heer Bergraad Schmidt, als buitengewoon commissaris met uitgebreide volmagten naar Mexico. Dezelve bezat uitstekende theoretische en praktische kundigheden, doch het ontbrak hem ongelukkig aan die lokale kennis en ondervinding, welke meest alle vreemde mineralogen in dit land zoo duur hebben betaald.

Ten gevolge van deszelfs beschikkingen zyn er aanzienlyke onkosten te Arevald en andere werken gemaakt, die niet aan de verwachting beantwoord hebben; het kostbare etablissement in de hoofdstad is niet afgeschaft geworden, en het geheele bestuur is op eenen nog meer omslagtigen en kostbaren voet dan bevorens ingerigt.

Ten gevolge van dit een en ander bevond zich dan ook de compagnie, by overlyden van den heer Schmidt in January 1830, in zeer ongunstige omstandigheden.

Sedert, heeft men zich meestal op de werken onder *Angangueo* bepaald

Dezelve zyn reeds eenigen tyd ontwaterd, doch de ertsen zyn voor als nog niet zoo ryk gevonden als men zulks had gehoopt.

Intusschen geven deze werken nu reeds eenig overschot; zulks is ook het geval met eenige anderen; en wanneer men als nog groote bezuinigingen in het bestuur invoert, en zoodanige myn-werken verlaat, die nog vele kosten vereisschen, kunnen de deelhebbers nog eenige niet ongegronde hoop koesteren voor de toekomst.

Noord-Amerikaansche Compagnie.

Eindelyk heeft er in dit land nog eene Noord-Amerikaansche myn-compagnie bestaan, dewelke onderscheidene groeven onder Temascaltepec bewerkte, doch dezelve successivelyk verlaten heeft, en voorts is ontbonden, na dat dezelve een kapitaal van ongeveer *twee maal honderd en vyftig duizend piasters* uitgegeven had.

FROM A NEW YORK PAPER OF THE 28TH FEB.

ANSWER to the NOTE ADDRESSED to the CONFERENCE by the PLENIPOTENTIARIES of the KING of the NETHERLANDS, Dated Dec. 14, 1832.

LONDON, Jan. 4, 1832.

The undersigned Plenipotentiaries of the Courts of Austria, France, Great Britain Prussia, and Russia, have had the honor to receive the note and memoir which their Excellencies the Plenipotentiaries of his Majesty the King of the Netherlands addressed to them on the 14th December, 1831. The Conference of London was anxious to learn the opinion of the Cabinet of the Hague on the 24 articles which it had submitted to the knowledge of the Plenipotentiaries of the King on the 15th Oct.—Their last communication has at length satisfied this expectation. The Conference has seen in it with pleasure the expression of the wishes of the Government of the Netherlands for the speedy settlement of the important questions which have arisen during the last 15 months from the relative situation of Holland and Belgium; but the Conference cannot avoid expressing its regret at the same time, that this communication had not been made to it at the time when the Plenipotentiaries of the Netherlands addressed their note of the 16th November, without being able to add to it any official explanation. If, instead of the general principle of wh ch the Cabinet of the Hague now demands the plain and simple adoption, the Plenipotentiaries of the King had been authorised to lay down the particular and often conciliatory views which are stated in their note and memoir of the 14th December, more than one doubt would have been removed, more than one difficulty would have been explained. The state of the affair is no longer the same. In the mean time it is with the hope of removing the grounds of the objection which the Plenipotentiaries of the Netherlands have made, it is in the hope of accelerating a happy understanding, and attaining the great end of peace, which the Government of the King of the Netherlands as well as it has in view, that the Conference proposes to answer the important papers, the contents of which it has weighed with the most mature deliberation.

Without intending by the opinion which it will express the least attack on the rights of His Majesty the King of the Netherlands as an independent sovereign, rights which it has recognized to their full extent, the Conference cannot subscribe to the interpretation which the Cabinet of the Hague persists in giving to the 4th section of the Protocol of Aix-la-Chapelle, dated Nov. 15, 1832.

The section in question relates to the sittings of the Sovereigns, or Plenipotentiaries accredited between the five Powers which have signed that Protocol; and it reserved to these States which had caused the intervention of the five Powers in affairs especially connected with the interests of the aforesaid Powers, the right of participating in the sittings, directly or by their sovereigns themselves or by accredited envoys.

This section has not—nor ever could have had—any other sense. Besides which, it cannot be too often repeated, that it lays down nothing relative to the form of the deliberations which the five Powers might have to open with Plenipotentiaries of the States which claimed their intervention. It leaves them, on the contrary, in this respect, a free latitude, and above all, it leaves them the right, a right which it could not refuse, of deliberating on the propositions which that intervention might require on their part, and the right of communicating these propositions unanimously. Undoubted in its principles and nature, the right now under consideration acquires additional strength when with the interests of the States which have required the intervention are associated, as in the negotiations of London relative to Belgium, the most important interests of the intervening Powers themselves.

According to these considerations, in inviting the Plenipotentiaries of the Netherlands to explain in writing the rights and wishes of their government; in engaging them to reply to the arguments and demands of the adverse party; in offering them besides the means of making known their thoughts and wishes on all the questions to be subjected to final arrangement; in addressing to them, finally, the unanimous communications of the 15th of last October, the Conference thinks itself bound to maintain that it has acted entirely in accordance with the 4th section of the Protocol of Aix-la-Chapelle.

The note and memoir of the Plenipotentiaries of the Netherlands discuss the 24th articles of the 15th October, in their relations to the eight articles of the Protocol of July 21, 1814, on which the junction of Belgium with Holland was founded, and to the bases of separation annexed to the Protocol of January 27, 1831.

However, before the Plenipotentiaries of the five Powers had assembled in Conference in London, the principle of a separation between Belgium and Holland had been proclaimed in the united kingdom of the Netherlands. The adoption of this principle was to annul that of the essential dispositions of the Protocol of July 21, 1814; it went also to invalidate the authority of this act.

In making this observation the Conference is far from wishing to impute any blame to a measure taken in the midst of circumstances of extreme difficulty. It is satisfied with settling a point of right and fact, from which it results that it is only in their bearings upon the bases of the separation of Jan. 27, 1831, upon the Protocol to which they are joined, and upon the propositions accepted by the government of the King since the commencement of negotiations at London, that the 24 articles of the 15th of October last, can and ought to be considered.

The Conference will not hesitate to enter upon this examination.

It flatters itself to be able to prove as it proceeds—

That the 24 articles present only the development of the bases of the separation already mentioned.

That they embrace the application of all the principles proposed in favour of Holland in the Protocol of Jan. 27, 1831.

That these principles have been maintained with a view to the interest of the government of his Majesty the King of the Netherlands.

That the question of the grand duchy of Luxemburg, the Conference, in making a portion of the grand duchy serve for an exchange of territory, and in connecting this negociation with the Belgic question, properly so called, did but conform with the authority it had received from the Diet of the Germanic Confederation, on the demand of the minister of the King of the Netherlands and Grand Duke of Luxemburg himself.

That the example of the kingdom of Hanover does not at all appear applicable to the case.

That the articles which, according to the note and memoir of the Plenipotentiaries of the Netherlands, contained positions unprecedented and derogatory to the rights and sovereignty of Holland, are easily explained, are not without precedent, and ought not reasonably to inspire the apprehension that they seem to have given rise to.

That, finally, if the Conference though they ought to secure to Belgium the means of existence and prosperity, it is confined in this respect to following up the steps pointed out by the Protocol of January 27, 1831, and accepted by the Government of the Netherlands.

The Plenipotentiaries of His Majesty the King of the Netherlands will find the developement of these assertions in the subjoined memoir.

Strong in the conviction of having discharged the engagements contracted by the five Courts towards the Government of the Netherlands—full of confidence in the intelligence and justice of the King, the Conference flatters itself that His Majesty will bear in mind the difficulties it has had to overcome, the events which have marked the course of its labours, the dangers of every description which it had to meet, and finally the obligations under which it lay, and which it has discharged, to maintain that general peace which, in the same degree, the true interests of Holland as well as of Europe demand. It flatter itself that the King will perceive that it was impossible, in an arrangement of the sort with which the Conference was occupied, to reconcile claims essentially contradictory, to unite opinions in themselves of an opposite nature, without the establishment of a system of compensation, and which consequently it will deem equitable, not by judging each article that has been communicated to it in an isolated manner, but by taking the whole together—not by detaching from the combined whole some partial changes, and by so detaching them increasing their difficulty, but by seeing if the combined whole does not offer advantages superior to its inconveniences, from which no diplomatic transaction has ever yet been wholly exempt.

At the close of such an examination of the 25 articles, and the explanations contained in the memoir of this day, the Netherlands Government will find the Conference entertains no doubt, that all the means, by signing these articles, have been supplied of arriving at the conclusion that Europe, wearied with trouble and apprehension, expects with a just impatience, as an honorable one, which will settle the long disquietude state of Holland herself, and lead finally to that general disarming, the proposition for which the Conference approves of highly.

It cannot, on the other hand, too strongly regret the suspicion of its not wishing to give Holland henceforth an honorable position in the European family. Such an object never entered into the wishes of the Five Powers, and would be as opposed to their sentiments as their own interests.

Again placed involuntarily, and by the march of events, under the obligation of contributing, as in 1814, to settle the future destiny of Belgium, the Courts have not abused their position; and by the financial arrangements which diminish the burden of the ancient debt of Holland, by affixing good boundaries, a state of compact possessions, and a contiguity of territory on the two banks of the Meuse, and by a formal guarantee of all these stipulations, they have offered to Holland advantages in vain sought for in the most glorious epochs of her history.

In those memorable times it was not from a junction with Belgium, it was from herself, from the noble qualities of the House of Nassau and the Dutch nation, and from her own resources, that Holland derives her power.

It only remains for her to fill the same character now; and far from desiring to make the King of the Netherlands descend from the high rank which he fills in Europe, the Courts represented in the Conference of London have had only in view to maintain him in all his dignity, all his influence, and all his importance. The undersigned, &c.

ESTERHAZY. WESSENBERG.
TALLEYRAND.
PALMERSTON.
BULOW.
LIEVEN. MASTUSEWICZ.